

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2014 r.

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W. VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2014 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa małoletniej G. K.

reprezentowanej przez matkę A. R.

przeciwko A. K.

o alimenty

1. zasądza alimenty od pozwanego A. K. na rzecz jego małoletniej córki G. K. urodzonej (...) w kwocie po 900 (dziewięćset) złotych miesięcznie poczynając od 1 września 2014 roku, płatne do rąk matki małoletniej A. R. do dnia 10-go każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. zasądza od pozwanego A. K. na rzecz przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki A. R. kwotę 1200 (jeden tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
4. kosztami postępowania obciąża pozwanego A. K. i nakazuje pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 540 (pięćset czterdzieści) złotych tytułem nie uiszczonej opłaty sądowej,
5. wyrokowi w punkcie 1. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

A. R. - działająca w imieniu małoletniej córki G. K. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od jej ojca A. K. alimentów w kwocie 1.300 zł miesięcznie, płatnych do dnia 10-tego każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami. Jednocześnie złożony został wniosek o zabezpieczenie powództwa poprzez zobowiązanie pozwanego do uiszczenia powódce po 1.300 zł do czasu zakończenia niniejszego postępowania.

Sąd postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2014 r. zabezpieczył powództwo poprzez zobowiązanie A. K. na czas trwania toczącego się postępowania do płacenia tytułem alimentów na rzecz jego małoletniej córki kwoty 700 zł miesięcznie płatnych do rąk jej matki G. K. do dnia 10-tego każdego miesiąca z góry. W pozostałym zakresie Sąd wniosek o zabezpieczenie oddalił.

A. K.- pozwany wniósł o oddalenie powództwa (k. 123). Podniósł, że złożył do prokuratury wniosek o ustalenie bezskuteczności uznania dziecka (k.121).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia G. K. ur. (...) ma 1 rok i 8 miesięcy, jest córką A. R. i A. K. (k.28 odpis zupełny aktu urodzenia dziecka). Jej rodzice nie byli i nie są małżeństwem, pozostawali ze sobą w nieformalnym związku, od stycznia 2014 roku nie mieszkają razem, dziecko jest pod opieką matki. Ojciec widuje się z córką sporadycznie. Małoletnia w czasie pracy matki przebywa w przedszkolu, co kosztuje miesięcznie 900 złotych (k.120 umowa o opiekę Przedszkola (...)). Na pozostałe koszty jej utrzymania potrzeba jeszcze kolejne 900 złotych, w tym ok. 400 na wyżywienie, 200 złotych na koszty mieszkaniowe, 300 złotych na ubrania, buty, pampersy, leki i inne potrzeby. Łącznie miesięcznie na utrzymanie dziecka potrzeba 1.800 złotych.

A. R. ma 44 lata, pracuje na Politechnice (...) jako samodzielny referent, otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 2.824 zł netto miesięcznie (k.72). Mieszka we własnym mieszkaniu o powierzchni 39,80 m², wraz z dwójką dzieci, małoletnią G. oraz dorosłym synem lat 24. Opłaty mieszkaniowe wynoszą ponad 600 złotych miesięcznie. Nie wystarcza jej własnych środków na opłaty oraz utrzymanie swoje i małoletniej córki stron G..

A. K. ma 48 lat, wykształcenie średnie techniczne. Jest rozwiedziony, z małżeństwa ma dorosłego syna, któremu w 2000 roku przekazał swój udział w domu budowanym wspólnie z byłą żoną. Obecnie pozwany, nie posiada on własnego mieszkania, mieszka w domu jednorodzinnym będącym własnością jego siostry w P., twierdzi że płaci jej za wynajem pokoju 500 złotych miesięcznie.

Pozwany jest pod opieką poradni kardiologicznej, przebywał w Klinice (...), od 24.03.2014 r. do 09.04.2014 gdzie miał wszczępienie zastawki aortalnej. Cierpi też na chorobę wieńcową i nadciśnienie tętnicze, a mimo to pali papierosy. A. K. jest zatrudniony jako starszy (...) na Politechnice (...) z wynagrodzeniem netto miesięcznie 2.188 zł. (k. 118). Ale otrzymywał też wypłaty w wyższej wysokości. Były to kwoty brutto : w lutym 2.932 zł., marcu 5.907 złotych (pobory plus trzynastka), w kwietniu 2.790 zł, w maju 3.055 zł., w czerwcu 5.234 zł. Razem w przeciągu pół roku otrzymał kwotę 22.590 zł, (k. 54 zaświadczenie z Politechniki z 10.07.2014 t.), co daje średnio miesięcznie 3.765 zł. brutto. Z tytułu zadłużenia w Urzędzie Skarbowym potrącono mu o okresie od listopada 2013 roku do czerwca 2014 roku kwotę 7.320 zł. (k.55). W zeznaniach podatkowych za 2013 rok pozwany wykazał dochód 40.489 zł. (k.62).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty dołączone do akt oraz dowód z przesłuchania stron w trybie art. 299 i 304 Kodeksu postępowania cywilnego.

Sąd Rejonowy zważył co następuje :

Powództwo należało uwzględnić zasadzając od pozwanego A. K. na rzecz jego małoletniej córki G. K. alimenty w kwocie po 900 zł (dziewięćset złotych) miesięcznie, poczynając od 1 września 2014 roku kiedy to małoletnia została objęta odpłatną opieką przedszkolną. W pozostałym zakresie należało powództwo oddalić z uwagi na brak możliwości zarobkowy po stronie pozwanego.

W myśl przepisu art. 128 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Ojciec dzieci jest zobowiązany w pierwszej kolejności. Zgodnie z treścią art. 135 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Chodzi przy tym o zapewnienie uprawnionemu prawidłowych, a nie jedynie minimalnych warunków bytowania. Dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami.

Biorąc pod uwagę całokształt przytoczonych wyżej przepisów odnoszących się do istniejącego w niniejszej sprawie stanu faktycznego, należy podkreślić, iż oboje rodzice zobowiązani są łożyć środki na utrzymanie swojej małoletniej córki, w tym ponosić koszty odpłatnej opieki przedszkolnej, jaka jest konieczna dla dziecka w tym wieku. Nie jest trafny zarzut pozwanego, że matka dziecka mogła zapisać je do tańszego przedszkola, gdyż gdyby mogła, to na pewno by to zrobiła. Nadto pozwany jako ojciec również mógł podjąć starania o zapisanie dziecka do lepszego, czy tańszego przedszkola, ale tego nie zrobił. Skoro więc sam wyprowadził się od A. R. i nie opiekuje się dzieckiem, nie może winić matki dziecka że ta wróciła do pracy i zapisała dziecko do przedszkola. Było to bowiem konieczne, aby mogła

utrzymać siebie i ponosić koszty utrzymania dziecka. Matka poprzez osobiste starania również częściowo realizuje swój obowiązek alimentacyjny, natomiast ojciec w ten sposób go nie realizuje, bo nie spotyka się i nie opiekuje się córką. Pozwany jest prawnie ojcem dziecka, a złożenie przez niego wniosku do Prokuratury o wystąpienie z powództwem o uznanie bezskuteczności uznania, jest wątpliwe wobec oświadczenia A. R., iż jest pewna jego ojcostwa do co małoletniej G.. Nadto z tego tytułu, że pozwany nie opiekuje się córką jego udział w kosztach jej utrzymania winien być stosunkowo większy niż udział matki. Jednak Sąd miał tu na względzie, iż nie może on płacić więcej niż 900 złotych miesięcznie, z uwagi na brak większych możliwości zarobkowych. Z tego powodu obciążony został połową kosztów utrzymania dziecka od czasu, gdy małoletnia poszła do przedszkola czyli od 01.09.2014 roku. Za okres poprzedni potrzeby dziecka zostały zaspokojone również poprzez wyegzekwowanie na podstawie zabezpieczenia 700 złotych miesięcznie.

Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy na mocy art. 135 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego orzekł jak w sentencji wyroku.

Z uwagi na wynik postępowania zasądzona została od pozwanego na rzecz przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki kwota 1.200 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z § 6 pkt 4 Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu z dnia 28.09.2002 r. tekst jednolity z 25.02.2013 r. Dz. U. 2013 poz. 461).

Wobec ustawowego zwolnienia od kosztów strony dochodzącej alimentów opłatą sądową w wysokości 5 % od wartości przedmiotu sporu w kwocie 540 złotych obciążony został pozwany A. K.. Wysokość opłaty sądowej obliczona została od wartości przedmiotu sporu – w sprawach o świadczenia powtarzające się jest to wartość świadczeń za jeden rok czyli $900 \text{ zł} \times 12 \text{ miesięcy} = 10.800 \text{ zł}$. z czego $5 \% = 540 \text{ zł}$.

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania cywilnego wyrokowi w pkt 1 nadany został rygor natychmiastowej wykonalności.